Ajutorul

Un tărăboi teribil perturbă liniștea din Orășelul Mașinuțelor. Micuța mașină albastră, Miță Mașinuță, tocmai o ajuta pe Mama Mașinuță la treburile casnice, când trecu în trombă prin fața casei lor Pompierul Paul, mașina roșie de pompieri.

— Nino! Nino! striga fără încetare Pompierul Paul.

— Oare unde se grăbește așa Pompierul Paul? întrebă neliniștită Mama Mașinuță.

— Nu știu. Hai să vedem! răspunse nerăbdător Miță Mașinuță.

Mama Mașinuță și fiul ei lăsară baltă treburile casnice și fugiră după Pompierul Paul, ca să afle ce se petrece.

În piața centrală din Orășelul Mașinuțelor se strânsese deja multă lume. Era acolo Tractorul Toni, cu roțile lui imense, și Excavatorul Edi, care muncea pe un șantier de construcții când auzise sirena lui Paul.

Tot acolo era și Plugul Pepe, cel care răspundea de curățenie pe străzile din Orășelul Mașinuțelor; și Camionul Cornel, a cărui remorcă lungă se vedea de la mare distanță;

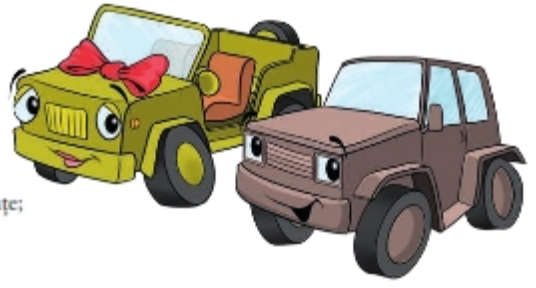

și Bobi Basculantă, de la grădinița de mașinuțe, cel care se gândea în permanență la mâncare;

și celălalt coleg de grădiniță al lui Miță Mașinuță, Johnny Jeep și surioara lui, Jenny Jeep, elevă la școala de mașinuțe;

Johnny Jeep se apropia de linia de sosire, când brusc una dintre roți îi alunecă într-o groapă, așa că se defectă și fu nevoit să încetinească. Spre norocul său, nu pățise nimic grav, dar nu mai putea goni atât de tare. Văzând ce se întâmplase, Miță Mașinuță îl depăși cu ușurință pe Johnny Jeep și se îndreptă spre linia de sosire.

„Uraaaa! Voi câștiga!" se gândi fericit Miță Mașinuță.

Dar atunci simți o strânsoare ciudată în interior. Și asta pentru că îl văzu în oglinda retrovizoare pe Johnny Jeep venind în urma lui, șchiopătând și trist, cu roata defectă. Miță Mașinuță aproape că ajunsese la linia de sosire, iar mașinuțele din galerie îi scandau deja numele, când acesta se întoarse cu o mișcare bruscă și se duse direct la Johnny Jeep.

— Ești bine, Johnny Jeep? îl întrebă Miță Mașinuță.

— Mă doare foarte tare roata, răspunse Johnny Jeep.

— Sprijină-te de mine, te ajut! spuse Miță Mașinuță.

— Dar … concursul! Și cupa! Du-te, Miță Mașinuță! Poți câștiga cursa! spuse Johnny Jeep.

— Nici vorbă! Prietenia contează mai mult decât o cupă! Iar prietenii se ajută la greu, îi răspunse Miță Mașinuță cu un zâmbet larg.

Acestea fiind spuse, cele două mașinuțe porniră împreună, cu mare grijă, către linia de sosire. Erau pe punctul de a o trece, când Bobi Basculantă îi depăși în trombă, câștigând concursul. Miță Mașinuță și Johnny Jeep începură să râdă și îl felicitară împreună pe Bobi Basculantă.

Domnul doctor Andrei Ambulanță îl consultă pe Johnny Jeep și îl liniști, spunându-i că totul va fi bine și se va vindeca, doar că are nevoie de câteva zile de odihnă.

— E doar o mică întindere, spuse domnul doctor Ambulanță.

— Te-ai comportat ca un adevărat erou, Miță Mașinuță! veni Buburuza Bia la micuța mașină albastră și depuse un pupic pe capota lui Miță Mașinuță.

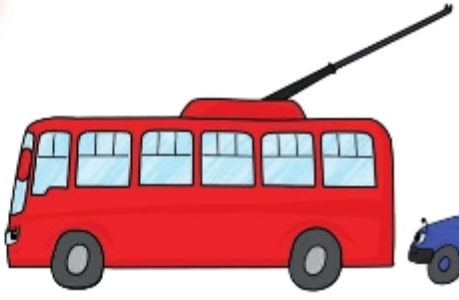
— Asta e o răsplată mult mai mare decât ar fi putut fi cupa vreodată! spuse roșind Miță Mașinuță către Johnny Jeep.

Intersecția

În Orășelul Mașinuțelor totul decurgea după un program. Dimineața mașinuțele mici erau duse de către părinții lor la grădinița de mașinuțe, iar cele mai mari erau adunate de Troli Roli, care avea sarcina de a le conduce la școala de mașinuțe. Motto-ul școlii era următorul: *Totu-i nâs și voie bună, să înveți aici e o cunună!* Mașinuțelor tare le plăcea să meargă aici la școală, ba chiar și preșcolarii așteptau cu nerăbdare să poată începe școala.

Într-o dimineață însorită, Jenny Jeep aștepta în fața garajului lor să apară Troli Roli și să poată merge la școală împreună cu prietenii ei. În scurt timp Jenny Jeep auzi clopoțelul lui Troli Roli și după câteva clipe rulau deja împreună, în drum spre școala de mașinuțe. Parcurseră drumul plini de veselie, cântând și râzând ca de obicei. Troli Roli mergea în fruntea coloanei și suna din clopoțel la toate intersecțiile importante, unde circulația era dirijată de semafoare. Suna o dată dacă semaforul se schimba în roșu, apoi de două ori când se schimba în verde. Așa știau micuții elevi când semaforul indică roșu și când indică verde.

— Un clinchet, semafor roșu! cântau ei în cor. Două clinchete, semafor verde!

Jenny Jeep nu obișnuia să stea la coada șirului, dar astăzi exact acolo era când auzi primul clinchet al lui Troli Roli.

„Semaforul e roșu", își spuse ea. „Trebuie să oprim."

După un timp auzi cum clopoțelul lui Troli Roli sună de două ori.

„Semaforul e verde, putem porni", își zise ea și porni în urma celorlalte mașinuțe.

Aproape traversase intersecția, când semaforul rutier deveni din nou roșu.

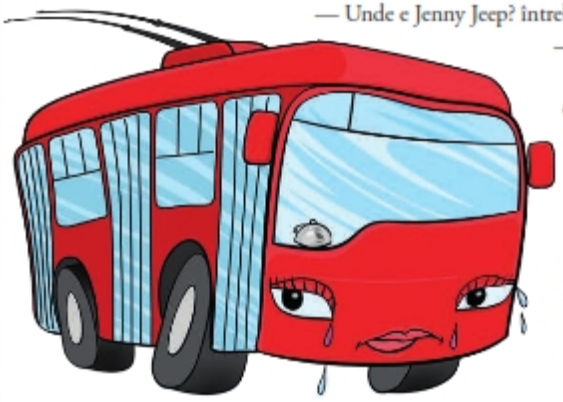
— O, vai! Nu am reușit să trec împreună cu ceilalți! Acum ce mă fac? Trebuie să mă opresc, semaforul e din nou roșu! se atenționă singură Jenny Jeep.

Între timp Troli Roli și celelalte mașinuțe trecură intersecția și în scurt timp ajunseră la școala de mașinuțe.

— Alinierea! strigă tare Troli Roli. Verificarea efectivului!

Troli Roli începu să numere și observă că lipsește o mașinuță din coloană.

— Unde e Jenny Jeep? întrebă Troli Roli speriată. A văzut-o cineva?

— La intersecție era în spatele meu, spuse SUV-ul Soso.

— Intersecția! exclamă Troli Roli, imaginându-și imediat tot felul de nenorociri.

Troli Roli trimise toate mașinuțele în școală, iar ea porni înapoi spre intersecție. Roțile îi tremurau de îngrijorare și abia reuși să meargă în linie dreaptă.

„Sărmana Jenny Jeep!" își spuse ea. „Sigur s-a întâmplat ceva rău dacă nu a ajuns încă la școală – o tamponare sau vreun accident!"

Spălătoria auto

În Orășelul Mașinuțelor începuse să se instaleze primăvara. În această perioadă toate mașinile obișnuiau să viziteze spălătoria auto, pentru a scăpa de murdăria acumulată peste iarnă, astfel încât să poată intra în primăvară cu forțe proaspete. Locuitorii Orășelului Mașinuțelor sosiră pe rând la spălătoria auto și toți se declarară încântați de răsfăț.

Mama Mașinuță îl trimise și pe Miță Mașinuță la spălat. Însă acesta găsea de fiecare dată câte un pretext, evitând să meargă la spălătorie. Deja trecuseră pe acolo toate mașinuțele preșcolare și acum toate miroseau frumos de la șamponul delicat, cu excepția lui Miță Mașinuță, a cărui capotă murdară contrasta izbitor cu a colegilor de grădiniță curați și parfumați.

— Miță Mașinuță, când ai de gând să faci și tu o vizită la spălătorie? îl întrebă Buburuza Bia.

— Păi … nu prea știu … adică … poate azi … da … azi după-masă … după ce ies de la grădiniță … mă voi duce, se bâlbâi Miță Mașinuță.

Buburuza Bia simți că Miță Mașinuță nu spune adevărul, dar nu vru să pună prea multe întrebări. Dar observă și că celelalte mașinuțe nu se jucau cu prea mare tragere de inimă cu el, pentru că încă era murdar.

Mergând spre casă, mașinuța albastră o luă spre spălătorie, se și opri în fața ei, dar nu intră. Zăbovi destul de mult în fața spălătoriei auto și acolo îl găsi Buburuza Bia.

— Hei, Miță Mașinuță! Totul e în regulă? îl întrebă Buburuza Bia apropiindu-se de el.

— Da … sigur … doar că … eu doar … stăteam pe aici puțin, bolborosi Miță Mașinuță, dar Buburuza Bia simți că nici acum nu spune tot adevărul.

— Simt că îmi ascunzi ceva, spuse Buburuza Bia. Vrei să îmi spui care e problema? Ți-e frică de ceva?

O vreme Miță Mașinuță nu spuse nimic, privea doar în gol. Dar în cele din urmă își făcu curaj și vorbi.

— Ai dreptate. Mi-e frică. Mi-e frică să intru la spălătorie!

Miță Mașinuță recunoscu în fața Buburuzei Bia că îl sperie periile mari de la